

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quód munus etiam sit à lingua vitandum. cxiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

Seuerum fratrem & coepiscopum nostrum, vt, si necesse fuerit, ipse in suprascripta Ecclesia, consideratis patrum regulis, hoc fungatur officio, quo ille abusus esse conuictus est: ita vt hi qui illicitè ab eodem sunt prouecti, ab ecclesiasticis ministeriis remoti sint.

De episcopo caco, qui per presbyterum suum, presbyterum & diaconos duos ordinauerat. Cap. CXI.

*Ex concil.
Braga.
cap. 5.*

AD cognitionem nostri examinis Gabrensis diaconi relatu peruenit de quibusdam ipsius Ecclesie clericis, quorum dum vnus ad presbyterij, duo ad Leuitarum ministerium consecrarentur, episcopus autem eorum oculorum dolore detentus, fertur manum suam super hos tantum posuisse, & presbyterum quendam illis contra ecclesiasticum ordinem benedictionem dedisse. Qui licet propter tantam presumptionis audaciam poterat accusatus iudicio presentis damnari, si adhuc in corpore positus, non fuisset mortis vocatione preuentus: sed quia iam ille examini diuino relictus est, humano iudicio accusari non potest: hi qui supersunt, & ab eo non consecrationis titulum, sed ignominiam potius eulogium perceperunt, ne sibi licentiam talis usurpatio faciat, decreuimus vt gradum sacerdotis, vel Leuitici ordinis quem peruersè adepti sunt depositi æquo iudicio abutatur. Tales enim merito iudicati sunt remouendi, quia prauè inuenti sunt constituti.

Quòd non oporteat episcopum per pecuniam quempiam ordinare. Cap. CXII.

*Ex concil.
Chalced.
Cap. 2*

SI quis episcopus per pecuniam fecerit ordinationem, & sub precio redegerit spiritus sancti gratiam que non potest vendi, ordinaueritque per pecuniam episcopum, aut presbyterum, aut diaconum, vel quemlibet ex his qui connumerantur in clero: proprii gradus periculo subiacebit. & qui ordinatus est, nihil ex hac ordinatione proficiet, sed alienus sit à dignitate. Si quis verò mediator datis vel acceptis extiterit: si quidem clericus fuerit, proprio gradu decedat: si verò monachus, aut laicus, anathematizetur.

Quòd munus etiam sit à lingua vitandum. Cap. CXIII.

*Ex dictis
Gregorii
papæ.*

Sunt nonnulli qui nummorum quidem premia ex ordinatione non accipiunt, tamen sacros ordines pro humana gratia largiuntur. Hi nimirum quod gratis accipiunt,

gratis non tribuunt: quia fauoris nummū de impenso officio sanctitatis experunt. Vnde cū virū iustum describeret Elaias, ait: Qui excutit manus suas ab omni munere: quia aliud est munus ab obsequio, aliud munus à manu, aliud munus à lingua. Munus ab obsequio, est subiectio indebitè impensa. munus à manu, pecunia est. munus à lingua, fauor: Qui ergo sacros ordines tribuit, tunc ab omni munere manus excutit, quando in diuinis rebus non solū vllam pecuniam, sed etiam humanam gratiam non requirit.

Vt non valeat sententia episcopi, nisi clericorum suorum præsentia firmetur. Cap. CXIII.

IRrita erit sententia episcopi, nisi clericorum suorum præsentia confirmetur. *Ex cōcil. Cartha.*

Vt episcopus secundum redditum Ecclesiarum numerum clericorum faciat. Cap. CXV.

NE passim episcopus multitudinem clericorum faciat, sed secundum meritum, vel redditum Ecclesiarum numerus moderetur. *Ex cōcil. Spalensi, cap. 1.*

De episcopis peregrinis. Cap. CXVI.

DE episcopis peregrinis qui in urbem solent venire, quos veraciter episcopos scimus esse, placuit eis locū dari vt offerant. *Ex cōcil. Aralateni, cap. 20.*

Vt leuitate vagantes episcopi, ad propria redire compellantur. Cap. CXVII.

Cvm sacerdotis dignitas aliis videatur dignitatibus eminere, ita quisquis ea ornatus est, cunctis se imitandum debet ostēdere, vt exemplo sui nulli nocere, sed vitam potius valeat componere subiectorū. Nam si actus dissentiat à nomine, quanto pontificatus ipse plus erigit, tanto magis abdicat. Itaque Menatem quendam episcopum, qui illuc de dioceseos nostræ ordinatione profectus est, in tanta se leuitate didicimus exhibere, vt & nobis de eo maior sit verecundia, & illi episcopatus nomen non sit in honore, sed onere. Quod quia pudori nobis est, de eo illa cognoscere, quæ in aliarum prouinciarum omnino reprehendimus sacerdotibus, fraternitas vestra eum illic immorari amplius non permittat, sed ad nos quantocyus reuerti compellat. Ac magis inuenta per omnia occasione transmittat, vt sub ea qua dignum est obseruantia refrenant.

Ex regist. Gregor. papa. ad Siagrium episcopū Augu- studunū, cap. 12 2.